

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11Csp/88/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123299490
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6123299490.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: Ahoj, a.s., IČO: 48 113 671, Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, zast.: JUDr. Ján Šoltés, IČO: 37 927 795, Mýtna 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, C. XXX, XXX XX C., zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 2 111,52 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1643,73 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,00% ročne zo sumy 218,76 Eur od 18.08.2020 do 16.03.2023 a 5,00% ročne zo sumy 1206,21 Eur od 17.03.2023 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej rozsahu sa žaloba zamietá.

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 16% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prevej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica ako kauzálnu príslušnému súdu v tzv. upomínacom konaní podľa § 1 ods. 2 zákona č. 307/2016, ktorý je alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov, domáhal vydania platobného rozkazu, v ktorom by bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2111,52 Eur, úrok vyčíslený pevnou sumou vo výške 1829,19 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2232,88 Eur od 18.08.2020 do 16.03.2023 a 5,00% ročne zo sumy 2111,52 Eur od 17.03.2023 do zaplatenia.

2. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že poskytol žalovanej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX úver vo výške 3000,-Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V dôsledku nesplácania úveru žalovanou riadne a včas, žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 10.08.2020.

Nakoľko žalovaná v poskytnutej dodatočnej 7-dňovej lehote od doručenia vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, dostala sa voči žalobcovi do omeškania so zaplatením dlžnej sumy od 18.08.2020. Po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovaná zaplatila na úhradu svojho dlhu sumu 121,36 Eur dňa 16.03.2023, pričom táto suma bola započítaná na dlžnú istinu úveru.

Žalobca si v konaní uplatnil voči žalovanej dlžnú istinu vo výške 2111,52 Eur a tiež zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil upomínaciemu súdu: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, výpis z účtu žalovanej, tretiu upomienku – výzva na zaplatenie zo dňa 25.06.2020, vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.07.2020, oznámenie o nesprávnom vyčíslení zostatku úveru zo dňa 09.10.2020, ftk. doručeníek, prehľad splátok a úhrad k Zmluve č. 1903008057, výzvu na zaplatenie pohľadávky z 30.01.2023 spolu ftk. poštového podacieho hárku.

4. Upomínací súd Banská Bystrica na základe návrhu žalobcu a ním predložených listinných dôkazov vydal vo veci dňa 27.04.2023 platobný rozkaz, sp.zn. 6Up/710/2023, voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor s odôvodnením, že žalobou uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, žalobca v návrhu neuviedol akým spôsobom overoval bonitu klienta, podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN bola po zadaní požadovaných údajov vypočítaná RPMN úveru vo výške 15,99% p.a, preto zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok absenciu údajov o RPMN a zmluva sa považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú.

Žalovaná tiež namietala, že ročná úroková sadzba vo výške 16,80% je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou nad 5 rokov, v mesiaci 3/2019 bola vo výške 7,69%, preto podľa žalovanej je neprimeranou a odporujúcou dobrým mravom taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú a určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Úroková sadzba uvedená v zmluve prevyšuje viac ako o 150% priemernú úrokovú mieru obdobných úverov obchodných bánk zverejnených NBS v čase uzatvorenia zmluvy, preto s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka je zmluva o pôžičke v časti zmluvného úroku neplatná, čo má v konečnom dôsledku za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

Žalovaná je tiež názoru, že neboli splnené ani podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Zároveň má za to, že poslednú výzvu pred zosplatením, ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a zároveň tieto dokumenty neboli podpísané zástupcom žalobcu.

5. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení sa voči odporu žalovanej uviedol, že ho považuje za nedôvodný a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave, pričom tvrdenia žalovanej považuje za účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Podľa žalobcu žalovaná k uvedeným tvrdeniam nepredložila žiadne relevantné dôkazy, ktorými by preukázala ich pravdivosť. Podľa žalobcu úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a bola skúmaná pred poskytnutím úveru aj bonita žalovanej, čím bol dodržaný postup v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 120/2010 Zb.z.. V tejto súvislosti preveroval žalobca rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej a uskutočnil výpočet, v ktorom je uvedená platobná kapacita žalovanej. Z tohto výpočtu vyplýva, že na základe údajov poskytnutých žalovanou preverili príjmy i jej výdavky spolu s výpočtom schopnosti splácať úver. Zároveň preverovali aj históriu splácania a platobnú kapacitu v nebankovom registri klientskych informácií. Žalovaná v prehľade verifikačných otázok pred schválením úveru potvrdila, že je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 168,70 Eur a taktiež preukázala príjem z iných zdrojov vo výške 660,-Eur. Tento príjem bol preukázaný výpisom z účtu žalovanej (príjem z KARTEX – VLS, s.r.o. a rodičovský preukaz). Z výpisu z registra klientskych informácií je zároveň zrejmé, že žalovaná v čase žiadosti o úver mala jeden iný existujúci úver s výškou splátky 86,-Eur. Žalobca uviedol, že výpočtom, v ktorom od čistej mesačnej mzdy žalovanej vo výške 828,70Eur odpočítal sumu životného minima platného od 01.07.2018 do 30.06.2019 vo výške 205,07 Eur, splátku iného úveru vo výške 86,-Eur a 93,61 Eur mesačne ak ide o nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené neplnoleté dieťa, dosiahol tak výšku maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať, a to sumu 442,02 Eur. Nakoľko splátka v zmysle Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola stanovená vo výške 54,69 Eur má za to, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej pred uzatvorením zmluvy a riadne preveril stav príjmov ako aj výdavky žalovanej.

K námietke ohľadne RPMN žalobca uviedol, že kalkulačka na výpočet RPMN uvedená na webovej stránke www.fininfo.sk je nepoužiteľná pre správny výpočet RPMN v danom prípade, keďže umožňuje nastavenie splatnosti splátky iba na začiatku, resp. na konci obdobia. Splatnosť splátky pri danom produkte je k 20.dňu v mesiaci, takže hodnota vypočítaná vyššie uvedenou kalkulačkou bude

priaznivejšia, resp. nepriaznivejšia pre spotrebiteľa v závislosti od zvolenia splatnosti splátky, či na začiatku alebo konci obdobia, keďže neumožňuje nastavenie presného dňa v mesiaci.

K výške úrokovej sadzby žalobca zároveň uviedol, že výška dojednaných úrokov v úverovej zmluve 16,80% je v súlade so zákonnou stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, podľa ustanovenia § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. platného a účinného od 01.09.2014. Najvyššia prípustná výška odplaty pre zmluvy uzavreté od 21.02.2019 do 20.05.2019 so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov vrátane podľa zákona (§ 53 ods. 6 OZ v spojení s ustanovením § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995) predstavovala 16,80%. Dojednaná odplata je teda primeraná a v súlade so zákonom a dobrými mravmi.

6. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 23.10.2023 v neprítomnosti sporových strán, ktoré svoju neúčasť na vytyčenom pojednávaní ospravedlnili a zároveň súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podanou žalobou, odporom žalovanej, vyjadreniami sporových strán a predloženými listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca do 31.05.2021 pôsobiaci pod obchodným menom Amico Finance a.s. uzatvoril so žalovanou dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej poskytol bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3000,-Eur, pri úrokovej sadzbe 16,80% ročne, s výškou splátky: 54,69 Eur, s počtom splátok: 96, s frekvenciou splátok: splatnosť mesačnej splátky vždy do 20.dňa príslušného kalendárneho mesiaca, s dátumom splatnosti prvej splátky: 20.04.2019, s dátumom splatnosti poslednej splátky: 20.03.2027, celkovou čiastkou úveru: 5250,24 Eur, celkovými nákladmi spotrebiteľa: 2250,24 Eur, s RPMN: 16,80%.

9. Podľa Čl. 3 bodu 3.2 písm. d) Zmluvy o úvere v prípade, ak dlžník nespláca splátky úveru riadne a včas je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka zaplataenie celého zostatku úveru spolu s príslušenstvom, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru), ak je dlžník v omeškaní s úhradou jednej splátky úveru alebo jej časti počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 a v § 565 Občianskeho zákonníka, a teda ak súčasne upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Z prehľadu splátok a úhrad k zmluve č. 1903008057 vyplýva, že žalovaná čerpala úver vo výške 3000,-Eur dňa 20.03.2019 a do omeškania so splácaním úveru sa dostala po prvýkrát už so splátkou za mesiac december 2019, ktorú uhradila až 03.01.2020, splátku za mesiac január 2020 uhradila až 03.02.2020, splátku za február 2020 uhradila až 03.03.2020 a splátku za mesiac marec 2020 uhradila dňa 11.05.2020.

11. Písomným upozornením: „ Tretia upomienka – výzva na zaplataenie“ zo dňa 25.06.2020 žalobca upozornil žalovanú na omeškanie s tromi splátkami úveru a zároveň ju dôrazne vyzval na okamžitú úhradu omeškaných splátok v sume 164,07 Eur. Súčasťou výzvy je aj upozornenie na skutočnosť, že v prípade, ak žalovaná nezaplatí splátku splatnú dňa 20.04.2020 vo výške 54,69 Eur najneskôr v lehote do 24.07.2020, pristúpi veriteľ k okamžitej splatnosti úveru.

12. Písomným podaním: „ Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 28.07.2020 žalobca informoval žalovanú, že z dôvodu omeškania úhrady splátky, ktorá bola splatná dňa 20.04.2020 po dobu dlhšie ako 3 mesiace, stal sa splatným celý zostatok úveru ku dňu 20.04.2020, a to v súlade s bodom 4.2 písm. d) zmluvy v nadväznosti na § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň vyzval žalovanú na zaplataenie celého zostatku úveru vo výške 218,76 Eur v lehote 7 dní od doručenia tohto oznámenia.

13. Písomným podaním: „ Oznámenie“ zo dňa 09.10.2020 žalobca žalovanej uviedol, že listom zo dňa 28.07.2020 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 20.04.2020 a z dôvodu technickej chyby pri výpočte zostatku úveru jej neuviedol správny zostatok výšky úveru ku dňu 20.04.2020, a teda celkový dlžný zostatok úveru k tomuto dňu, t.j. 20.04.2020 predstavuje sumu 2915,79 Eur, z čoho istina predstavuje 2753,70 Eur a splatné úroky 162,09 Eur.

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb.z. Obchodný zákonník, v znení účinnom k 18.03.2019, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb.z. Občiansky zákonník, v znení účinnom k 18.03.2019, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 3/ Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4/ Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom k 18.03.2019, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

19. Podľa § 9 ods. 1/ zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom ku dňu 18.03.2019, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

20. Podľa § 9 ods. 2/ písm. a), b), c), d), e), g), h), i) zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom ku dňu 18.03.2019, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

21. Podľa § 11 ods. 1/ písm. a), b) o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom ku dňu 28.01.2021, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p)

22. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok je zmluvou o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a patrí medzi tzv. absolútne obchody, v zmysle § 1 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Nakoľko žalobca poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná v uvedenom zmluvnom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľ, teda fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania, obe zmluvné strany spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa aj v zmysle ustanovenia § 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch a zároveň sú dodávateľom a spotrebiteľom aj podľa ustanovenia § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, preto zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle Občianskeho zákonníka a na daný právny vzťah je potrebné aplikovať v záujme ochrany práv spotrebiteľa okrem zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch aj zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

23. Na základe predložených listinných dôkazov a vyjadrení sporových strán mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 18.03.2019 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej bezúčelový úver vo výške 3000,-Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 54,69 Eur mesačne, vždy k 20.dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc od 20.04.2019 do 20.03.2027. Z celkovo poskytnutého úveru žalovaná splatila 1309,53 Eur. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

24. Následne súd podrobil predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere súdnej kontrole, či spĺňa všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 1/, 2/ zákona č. 129/2010 Zb.z. účinnému ku dňu podpísania úverovej zmluvy, a či v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí nie je potrebné posúdiť úver za bezúročný a bezpoplatkový (§ 11 ods. 1 citovaného zákona). Po posúdení obsahu zmluvy súd konštatuje, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti a nezistil nijaký nesúlad v dôsledku čoho by musel konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkosť spotrebiteľského úveru.

RPMN

25. Pokiaľ žalovaná v podanom odpore namietala nesprávny výpočet RPMN s poukazom na internetovú kalkulačku pre výpočet RPMN dostupnú na www.fininfo.sk, kde podľa jej tvrdenia po zadaní údajov vypočítala RPMN vo výške 15,99% p.a., súd konštatuje, že výpočet prostredníctvom internetovej kalkulačky je len orientačný, pričom internetová kalkulačka nezohľadňuje konkrétny vzorec výpočtu použiteľný pre výpočet RPMN podľa právnej úpravy platnej v čase podpisu zmluvy a osobitosti právnych vzťahov obsiahnutých v jednotlivých ďalších častiach zmluvy, prípadne všeobecných obchodných podmienkach, a preto je takýto výpočet v súdnom konaní prostredníctvom internetových kalkulačiek nepoužiteľný, keďže ich presnosť nie je ničím zaručená a ich používanie nepredpokladá ani samotný zákon. Do výpočtu RPMN totiž vstupujú viaceré faktory, ktoré internetové kalkulačky nezohľadňujú, pričom ide o pomerne zložitý výpočet, ktorý by bol súd schopný overiť len prostredníctvom Národnej banky Slovenska, kde bol zriadený odbor ochrany finančného prostredia za účelom vykonávania dohľadu nad dodržiavaním práv spotrebiteľa pri ponuke alebo poskytovaní finančných služieb alebo obchodov subjektov, ktoré podliehajú jej dohľadu. Je to teda orgán zriadený v prospech spotrebiteľov, ktorý vykonáva na základe dopytu prepočet RPMN.

V tejto súvislosti však súd dodáva, že podľa ustanovenia § 296 Civilného sporového poriadku, hoci spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, toto ustanovenie sa nepoužije, pokiaľ je spotrebiteľ zastúpený advokátom (§ 291 ods. 3 CSP). Vychádzajúc z citovaných noriem zákonodarcu, bolo v prípade zastúpenia spotrebiteľa advokátom vylúčené právno-ochranné ustanovenie umožňujúce

uplatňovať prostriedky procesnej obrany bez ohľadu na koncentráciu konania z dôvodu, že v takomto prípade pri zastúpení advokátom spotrebiteľ pojmovo stráca postavenie slabšej strany v konaní (Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku nakladateľstvo C.H.BECK 2016, strana 1023, strana 1031). Vzhľadom na vyššie uvedené súd nemohol vykonávať ďalšie dôkazy v prospech spotrebiteľa a overovať správnosť RPMN prostredníctvom Národnej banky Slovenska, pokiaľ je spotrebiteľ právne zastúpený advokátom a sám resp. jeho právny zástupca tento uvedený dôkaz nenavrhol.

Súd je vzhľadom na vyššie uvedené toho názoru, že tvrdenie žalovanej o nesprávnosti RPMN zostalo v konaní nepreukázané a ničím nepodložené. Žalovaná súdu ani len nepredložila uvádzaný výpočet z internetového portálu, a teda súdu nie je zrejmé, aké hodnoty vkladala do internetovej kalkulačky, ani ako dospela k úvahe, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa.

26. Pre úplnosť súd dodáva, že zo zákonného textu pritom nevyplýva požiadavka, že predpoklady pre výpočet RPMN by mali byť skoncentrované v osobitnom bode zmluvy, alebo vo forme vzorca a rovnako nie je správny záver žalovanej o tom, že v prípade, ak údaj o RPMN je uvedený nesprávne, je automaticky zmluva považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú. Naopak, z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Zb.z. účinného ku dňu podpísania úverovej zmluvy, t.j. k 18.03.2019 vyplýva, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, len ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že nie každá odchýlka, resp. nesprávnosť uvedenia RPMN je sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého spotrebiteľského úveru, ale len taká, pokiaľ je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa.

27. Ročná percentuálna miera nákladov v skratke RPMN je pre spotrebiteľov najdôležitejším ukazovateľom ceny úveru. RPMN teda vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, pretože zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. RPMN preto jasne udáva percentá z dlžnej čiastky, ktoré musí dlžník za svoju pôžičku zaplatiť za obdobie jedného roka, vrátane správy pôžičky a ďalších nákladov s ňou spojených, na rozdiel od percenta úroku, ktorý znázorňuje len cenu požičaných peňazí, bez ďalších nákladov. RPMN teda zahŕňa všetky reálne náklady, preto čím je údaj RPMN nižší, tým je úver pre dlžníka výhodnejší.

V zmluve žalobca uviedol RPMN vo výške 16,80% a žalovaná v zmysle záverov získaných prepočtom prostredníctvom internetovej kalkulačky vypočítala RPMN vo výške 15,99% p.a, to znamená nižšie percento RPMN ako uvádza samotný veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Takýto prepočet zistený žalovanou v konečnom dôsledku nie je podľa názoru súdu v neprospech spotrebiteľa, nakoľko len v prípade, ak by veriteľ zámerne uvádzal RPMN v nižšej, ako je skutočná výška RPMN, mohol by dlžníka zavádzať v tom, že je úver pre neho výhodnejší ako napr. konkurenčné ponuky, preto bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru spôsobuje len taká nesprávnosť údaju RPMN uvádzaná v zmluve, ktorá je výrazne nižšia ako skutočne vyrátaná RPMN a môže vyvolať u dlžníka dojem, že je pre neho poskytovaný úver priaznivejší, pričom pri správnom údají RPMN by do úverového vzťahu nestúpil.

ÚROK

28. Rovnako nedôvodnú súd vyhodnotil aj námietku žalovanej v súvislosti s výškou ročnej úrokovej sadzby, ktorú žalovaná považuje za rozpornú s dobrými mravmi, a to z dôvodu, že výška dojednaných úrokov v úverovej zmluve vo výške 16,80% je totožná s maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ustanovenia § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy.

29. Podľa §53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

31. Podľa § 1 ods.4 nariadenia vlády SR č. 87/1995, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek

zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu,2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

32. Podľa § 1a ods.1 nariadenia vlády SR č. 87/1995, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

33. Najvyššia prípustná výška odplaty pre zmluvy uzavreté od 21.02.2019 do 20.05.2019 so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov vrátane predstavovala 16,80% (čl. 71 spisu). Dojednaná odplata 16,80 % je teda v súlade so zákonom (ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy), preto nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. V súdenom prípade je odplata totožná s dohodnutou úrokovou sadzbou, pretože jedinou odplatou za poskytnutie úveru žalovanej ako spotrebiteľovi bol dohodnutý zmluvný úrok. Prípustnosť výšky odplaty, a teda aj úroku ako jej súčasť je regulovaná už spomínaným zákonným ustanovením, preto skúmanie, či uvedená výška je aj v súlade s dobrými mravmi už nie je dôvodná. Vzhľadom na uvedené zmluvné ustanovenie o úroku, resp. jeho výšky za poskytnutie úveru preto neodporuje právnej úprave a logicky nemôže byť ani v rozpore s dobrými mravmi. Ak je totiž určitá situácia zákonom upravená, nemožno túto právnu úpravu ponechať bez povšimnutia, resp. ak je právny úkon v súlade s touto právnu úpravou, nemôže byť z toho istého dôvodu aj v rozpore s dobrými mravmi.

BONITA

34. Žalovaný zároveň v podanom odpore namietal aj skutočnosť, že veriteľ pri poskytnutí úveru neoveroval v dostatočnej miere bonitu klienta a z tohto dôvodu nemôže požadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie úveru a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

35. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Zb.z. účinného ku dňu podpisu zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

36. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. účinného ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

37. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

38. Súd súhlasí so žalovaným, že v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Zb. zákonov je veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom túto odbornú starostlivosť je podľa ustanovenia § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Zb. povinný aj hodnoverne preukázať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Cieľom ustanovenia § 7, ako aj § 11 ods. 2 citovaného zákona je, že veriteľ je povinný brať na zreteľ existujúcu situáciu klienta, jeho príjmy a výdavky, ako aj ďalšie relevantné skutočnosti, aby dokázal odborne posúdiť, či žiadateľ o úver bude v budúcnosti schopný svoje záväzky riadne a včas plniť. Pri získaní relevantných informácií za

účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa, veriteľ vychádza jednak z informácií dodaných spotrebiteľom a tiež z informácií, ktoré si získava sám veriteľ z dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Rovnako samotný spotrebiteľ je povinný veriteľovi poskytnúť na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, za účelom overenia jeho bonity.

Žalobca v konaní predloženými listinnými dôkazmi podľa názoru súdu dostatočne preukázal, že pred poskytnutím úveru konal s odbornou starostlivosťou, preveril u dlžníčky – žalovanej rodinný stav, jej príjmy a výdavky, urobil prepočet, v ktorom je uvedená aj platobná kapacita žalovanej. Žalovaná pred schválením úveru veriteľovi potvrdila, že je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 168,70 Eur a tiež preukázala príjem z iných zdrojov vo výške 660,-Eur (príjem KARTEX – VL s.r.o.), v čase žiadosti o úver mala jeden iný existujúci úver s výškou splátky 86,-Eur a jednu vyživovaciu povinnosť. Žalobca doručil súdu listinné dôkazy: (výpis z osobného účtu žalovanej, výpis z registra klientskych informácií, dotazník o preverovaní príjmu a dokument z internetového systému) z ktorých vyplýva, že preveril rodinný stav, príjmy aj výdavky žalovanej a urobil prepočet na zistenie platobnej kapacity žalovanej. Prepočtom zistil výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú by žalovaná bola schopná splácať, a to v sume 442,-Eur, ktorú vypočítal tak, že od čistej mesačnej mzdy žalovanej vo výške 828,70 Eur odpočítal sumu životného minima platného od 01.07.2018 do 30.06.2019 vo výške 205,07 Eur, splátku existujúceho úveru vo výške 86,-Eur a sumu 93,61 Eur mesačne, ak ide o nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené nepľnoleté dieťa a dosiahol maximálnu splátku, ktorú by bola žalovaná schopná splácať. Uvedenému postupu preto niet čo vytknúť, a teda nemožno uplatniť v súdnom prípade sankcie upravené v ustanovení § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch.

ZOSPLATNENIE ÚVERU

39. Napokon žalovaná v podanom odpore namietala aj splnenie podmienok pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Obč.zákonníka.

40. Podľa § 53 ods. 9/ Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

41. Podľa § 565 OZ, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

42. Žalovaná mala uhradiť prvú splátku úveru dňa 20.04.2019 a každú ďalšiu splátku vždy k 20.dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Dátum splatnosti poslednej splátky mal nastať 20.03.2027.

K mimoriadnemu zosplatneniu úveru môže veriteľ pristúpiť po splnení zmluvných a zákonných podmienok tzn., že zosplatnenie úveru musí byť dojednané v zmluve, resp. v obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy a zároveň musí byť v súlade so zákonnými podmienkami.

Žalobca predložením zmluvy o spotrebiteľskom úvere preukázal, že ako veriteľ bol oprávneným v zmysle čl. 3 bodu 3.2 písm. d) žiadať od dlžníka zaplatenie celého zostatku úveru spolu s príslušenstvom v prípade, ak dlžník nespláca splátky riadne a včas a je v omeškaní s úhradou jednej splátky úveru alebo jej časti počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiaca, a to za podmienok § 53 ods. 9 a § 565 Obč.zákonníka. Z prehľadu splátok a úhrad klienta vyplýva, že žalovaná pred zosplatnením úveru sa prvýkrát dostala do omeškania s úhradou splátky 12/2019, ktorú uhradila až 03.01.2020, následne splátku z 20.01.2020 uhradila až 03.02.2020, splátku za február 2020 uhradila až 03.03.2020, pričom do zosplatnenia úveru, t.j. do 20.04.2020 už žiadnu ďalšiu splátku nevykonala.

Zákonnou podmienkou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je dodržanie postupu určeného v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kedy veriteľ môže uplatniť svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Žalobca „Treťou upomienkou – výzva na zaplatenie“ zo dňa 25.06.2020 upozornil žalovanú na omeškание troch splátok úveru, ako aj na skutočnosť, že v prípade neuhradenia splátky zo dňa 20.04.2020 vo výške 54,69 Eur najneskôr do 24.07.2020 pristúpi k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru (čl. 34 spisu).

Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti žalobca žalovanej oznámil listom zo dňa 28.07.2020 (č.l. 35 spisu), pričom mimoriadnu splatnosť datoval ku dňu 20.04.2020.

43. Zosplatenie úveru je právom, nie je však povinnosťou veriteľa a vyvoláva ďalšie právne následky t.j. stratu možnosti dlžníka splácať poskytnutý úver v dojednaných splátkach a určuje aj ďalší režim jednotlivých splátok v súvislosti s posúdením premlčania jednotlivých splátok. Z uvedených dôvodov by tento právny úkon smerujúci k zosplateniu mal byť dostatočne určitý, aby už z neho bolo možné jednoznačne vyvodiť, pre ktorú nezaplatenú splátku veriteľ k zosplateniu pristúpil, a to aj z dôvodu právnej istoty oboch účastníkov zmluvného vzťahu. Z listinného dôkazu: „Tretia upomienka – výzva na zaplatenie“ z 25.06.2020 je možné usúdiť, že splátkou, ktorá vyvolala zosplatenie mala byť splátka z 20.04.2020 vo výške 54,69 Eur. Z obsahu znenia tejto upomienky totiž vyplýva, že v dôsledku nezaplatenia práve tejto splátky, je veriteľ pripravený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, pokiaľ ju dlžník neuhradí najneskôr v lehote do 24.07.2020. Následne žalobca úver zosplatnil ku dňu 20.4.2020, čo vyplýva z oznámenia mimoriadnej splatnosti úveru (č.l. 35 spisu)

44. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že k zosplateniu úveru nedošlo postupom súladným s ustanovením § 53 ods. 9 v spojení s §565 Obč.zákonníka. Pokiaľ splátkou, ktorá vyvolala zosplatenie mala byť splátka z 20.04.2020, pri účinnom zosplatení by musel byť s uvedenou splátkou dlžník v omeškaní počas nasledujúcich 3 mesiacov, t.j. počas mesiaca 05/2020, 06/2020, 07/2020 a až následne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, t.j. do 20.08.2020 by bol veriteľ oprávnený úver účinne zosplatiť. Pokiaľ veriteľ pristúpil k zosplateniu úveru pre splátku z 20. 04.2020 už ku dňu 20.04.2020, čo vyplýva z vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.07.2020, ako aj z oznámenia z 09.10.2020, nebola splnená zákonná podmienka podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to omeškanie dlžníka po dobu 3 mesiacov pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru.

Na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že dlžník bol v omeškaní nielen so zaplatením splátky z 20.04.2020, ale aj predchádzajúcich a nasledujúcich splátok, keďže sám veriteľ určuje, pre ktorú z omeškaných splátok sa rozhodne úver zosplatiť, a práve pre túto konkrétnu splátku musia byť dodržané nielen zmluvné, ale aj zákonné podmienky (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24.11.2022, sp.zn. 11CoCsp/21/2022).

Na základe vyššie uvedeného súd uzatvára, že k účinnému zosplateniu úveru pre splátku z 20.04.2020 nemohlo dôjsť už v totožný deň, to je 20.04.2020, preto zostalo právom žalovanej aj naďalej poskytnutý úver splácať v zmysle zmluvných dojednaní, vždy k 20.dňu v mesiaci, až do konečnej splatnosti úveru.

PREMLČANIE

45. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu je súd ex offo povinný skúmať premlčanie uplatneného nároku, kedy premlčanie pri neúčinnom zosplatení je potrebné posudzovať od splatnosti každej splátky jednotlivo. Prvá splátka s ktorou sa žalovaná dostala do omeškania a ktorá zostala neuhradená, bola splátka z 20.04.2020, čo vyplýva z prehľadu splátok a úhrad klienta, pričom žaloba bola podaná na upomínacom súde dňa 17.04.2023. Z uvedeného vyplýva, že žaloba bola podaná v rámci trojročnej premlčacej doby, ktorá by uplynula až 3 roky odo dňa, kedy sa žalovaná dostala s neuhradenou splátkou do omeškania, t.j. dňa 21.04.2023 (§ 101 a § 103 Občianskeho zákonníka). Súd konštatuje, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

46. Žalovaná v konaní nepreukázala splnenie žalovaného dlhu, prípadne zániku záväzku iným spôsobom, naopak žalobca dostatočne listinnými dôkazmi preukázal vznik záväzkového vzťahu (úverovej zmluvy) a poskytnutie úveru žalovanej, preto súd žalobe vyhovel v časti neuhradených a splatných splátok úveru do dňa rozhodnutia súdu a priznal tak žalobcovi sumu 1643,73 Eur. Žalovaná počnúc prvou splátkou z 20.04.2019 až do rozhodnutia súdu, teda do 20.10.2023 mala uhradiť celkovo 54 splátok úveru po 54,69 Eur, čo predstavuje 2953,26 Eur. Do rozhodnutia súdu uhradila sumu 1188,17 Eur + 121,36 Eur dňa 16.03.2023, celkovo teda do rozhodnutia súdu uhradila sumu 1309,53 Eur. Rozdiel splatných a uhradených splátok predstavuje priznané plnenie 1643,43 Eur (2953,26 – 1309,53 = 1643,43 Eur).

ÚROK Z OMEŠKANIA

47. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného záväzku a žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, súd následne posúdil jeho opodstatnenosť. Výšku úrokov z omeškania v občianskoprávnom vzťahu určuje nariadenie vlády SR č. 87/1995 Zb.z.. Žalobca si za omeškanie uplatnil úrok z omeškania v percentuálnej výške 5% ročne , čo je v súlade s platnou právnou

úpravou (§ 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb.z.), pričom ho požadoval priznať od 18.08.2020 do 16.03.2023 zo sumy 2232,88 Eur a od 17.03.2023 do zaplatenia, zo sumy 2111,53 Eur, kde zohľadnil už spomenutú úhradu v sume 121,36 Eur, ktorú žalovaná zaplatila dňa 16.03.2023.

Vzhľadom na súdom konštatované neúčinné zosplatenie kedy žalovanej aj naďalej zostala možnosť splácať každú splátku v zmysle zmluvných dojednaní, priznal súd žalobcovi úrok z omeškania od požadovaného dátumu, t.j. od 18.08.2020, ale len vo vzťahu k omeškaným a už splatným splátkam. Do 18.08.2020 bolo splatných celkovo 15 splátok po 54,69 Eur, t.j. 820,35 Eur. Neuhradenými zostali len splátky z 04/2020, 05/2020, 06/2020 a 07/2020 vo výške 218,76 Eur. V tejto výške sa preto žalovaná dostala s už splatnými splátkami k 18.08.2020 do omeškania a vznikla jej povinnosť zaplatiť žalobcovi požadovaný zákonný úrok z omeškania. V prevyšujúcom rozsahu súd nárok žalobcu na zákonný úrok z omeškania zamietol.

Zároveň si žalobca uplatnil aj 5,00% ročný úrok z omeškania zo sumy 2111,52 Eur od 17.03.2023 do zaplatenia. Do 17.03.2023 mala žalovaná celkovo uhradiť 46 splátok, čo predstavuje 2515,74 Eur, uhradila sumu 1309,53 Eur z čoho vyplýva, že do omeškania sa dostala ku dňu 17.03.2023 len so sumou 1206,21 Eur (2515,74 – 1309,53). Len v tejto časti priznal súd žalobcovi požadovaný zákonný úrok z omeškania a v prevyšujúcom rozsahu súd ako nedôvodnú žalobu zamietol, nakoľko ďalšie splátky po uvedenom dátume ešte splatnými neboli.

48. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

49. Súd môže s prihliadnutím na sociálnu situáciu žalovaného umožniť žalovanému uhradiť dlh v splátkach, za aplikácie ustanovenia § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP. Citované ustanovenie umožňuje v rozsudkoch na plnenie stanoviť lehotu na plnenie dlhšiu ako je zákonná paričná lehota 3 dni. Dlhšiu lehotu súd stanoví podľa okolností daného prípadu.

Žalovaná síce písomným podaním zo dňa 18.10.2023, ktoré bolo doručené súdu len deň pred samotným pojednávaním na ktorom súd rozhodol, požiadala o možnosť splácať dlh v splátkach po 50,-Eur mesačne, no nielenže túto žiadosť nijako neodôvodnila, ale ani nepripojila žiadne listinné dôkazy, ktorými by svoju nepriaznivú finančnú, sociálnu, prípadne rodinnú situáciu preukázala. Súd automaticky len na základe žiadosti žalovaného nie je povinný umožniť žalovanému ako dlžníkovi dlh splácať, ale pristúpi k takémuto rozhodnutiu len v prípade, kedy by jednorázové plnenie vzhľadom aj na výšku priznaného plnenia mohlo nepriaznivo ovplyvniť život žalovaného, prípadne jeho rodiny. Žalovaná však takéto skutočnosti nielenže netvrdila, ale ani nijako nepreukázala, preto súd jej žiadosti nevyhovel.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

52. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. Žalobca si žalobou uplatnil celkovo sumu 3940,71 Eur (istinu 2111,52 Eur + úrok vyčíslený pevnou sumou 1829,19 Eur) a bol úspešný v časti priznanej sumy 1643,73 Eur, čo predstavuje 42%-tný úspech žalobcu a žalovaná bola úspešná v časti v ktorej súd žalobu zamietol, čo predstavuje 58%-tný úspech žalovanej. Súd žalovanej ako úspešnej strane v konaní priznal právo na náhradu trov konania vo výške 16%, čo predstavuje rozdiel medzi úspechom žalovanej a úspechom žalobcu, tzv. čistý úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza 14 písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.